

Kom naar de vergadering van de Volle Lading

Elke vier weken is er een vergadering van De Volle Lading. Op deze vergadering worden de ontwikkelingen besproken die voor de havenarbeiders van belang zijn. Er wordt gesproken over de activiteiten die we kunnen gaan ondernemen en over de inhoud van de nieuwe Volle lading. Wil je samen met collega's van andere bedrijven je schouders eronder zetten, kom dan ook op:

woensdag 11 november 2009
om 20.00 uur
Cronjéstraat 41, Rotterdam

21-10-2009 Uitgave Havenkern van de Rode Morgen

Is er *wat* te *doen* aan al die ontslagen?

Bezoekadres:

Cronjéstraat 41
Rotterdam-Zuid

Zondags 14.00-16.00 uur

E-mail: devollelading@rodemorgen.nl

Kijk op: www.rodemorgen.nl
Steunbijdragen:
bankrekening 4428359

Neem een abonnement op de *Rode Morgen*

Wil je eens in de vier weken lezen over de klassenstrijd in Nederland en andere landen? Dat kan!

Vul onderstaande bon in:

- 0 proefabonnement (drie nummers gratis)
- 0 jaarabonnement € 6,80
- 0 steunabo €11,35

Naam

Adres

Plaats

Bedrijf

Invullen, uitknippen en opsturen naar: Rode Morgen, Postbus 51245, 3007 GE Rotterdam

Op 16 oktober maakte het Havenbedrijf de overslagcijfers over de eerste negen maanden van dit jaar bekend. Vergeleken met de eerste negen maanden van 2008 is er sprake van een daling van bijna 12%. De daling van de overslag in de containersector en de roro-sector was 13%. Negatieve uitschieters waren ijzererts en schroot (min 56%) en overige stukgoed (min 23%).

De bedrijven hebben de crisis gebruikt om (de SHB meegerekend) zo'n 800 banen te schrappen. De directies zeggen dat ze niet anders kunnen: 'minder werk, minder banen'. Bovendien, zeggen de directies: de SHB ging failliet, daar is

niets aan te doen. Verder zijn vooral tijdelijke contracten niet verlengd, 'dat is toch logisch' zeggen de directies.

De Volle Lading vindt dat er tegen die ontslagen wel wat gedaan kan worden en ook aan het niet verlengen van de tijdelijke contracten. Bovendien zijn er veel meer havenarbeiders ontslagen, dan op grond van de daling van 13% is te berekenen. In plaats van een groot deel van die ontslagen havenarbeiders, komen er nu rechteloze slecht betaalde havenarbeiders de haven in. Als stagiair, met behoud van uitkering, als RPS-er met een oproepcontract, als Matranser of ILS-er na een onderbreking van drie maanden

en een dag – enzovoort: alleen een uitbouter kan zoiets bedenken. Bij het uitdelen van de Volle Lading is er over deze zaken altijd veel discussie.

Tijd voor een reactie

De principiële kant: welke logica volg je, door welke belangen laat je je leiden?

Sommige collega's zeggen dat het logisch is dat banen worden geschrapt als er minder werk is en dat je aan de ontslagen door het faillissement van de SHB niets kan doen.

Het ligt er aan van welke logica je uitgaat. Het kan wel crisis zijn, maar de mensen die gewoonlijk het werk doen, moeten ook in de crisis een gezin onderhouden of een toekomst opbouwen. Je kunt niet even stoppen met leven, om na de crisis de draad weer op te pakken. Trouwens, na de crisis kan je – als het aan de baas ligt – alleen op slechtere voorwaarden terugkomen. Het gaat hier dus om tegenstrijdige belangen tussen arbeiders en kapitalisten – belangen die niet met elkaar verzoend kunnen worden. Het is in het belang van de bedrijven om zoveel mogelijk winst

te maken, dus willen ze zo veel mogelijk op de loonkosten besparen. Maar daar tegenover is het in het belang van de werkende mensen om een baan te hebben met een loon waarvan je kunt leven.

Dat is de principiële kant van de zaak: ofwel de bedrijven zetten hun belangen door, ofwel de havenarbeiders verdedigen hun belangen. Met praatjes over 'gezamenlijke belangen' en 'samen de crisis te lijf' wordt alleen maar verwarring gezaaid. Met praatjes dat het niet anders kan, wordt de volledige overgave getekend. De havenbedrijven organiseren zich om hun belangen door te zetten, de havenarbeiders moeten zich organiseren om de belangen van de havenarbeiders en die van hun kinderen door te zetten.

De praktische kant: eisen gebaseerd op arbeidersbelang en solidariteit

Sommige collega's komen met praktische bezwaren. Ze zeggen: *"moeten we dan met zijn allen in de kantine gaan zitten als er geen werk is"*. Op de eerste plaats: liever in de kantine dan in de WW. Maar daarbij hoeft het niet te blijven. Ar-

Havenwerkers Bremen richten zelfstandig actiecomité op

Havenwerkers en mannen en vrouwen uit de distributie in de Noord-Duitse havenstad hebben een actiecomité opgericht, om onder eigen controle de strijd aan te gaan tegen ontslagen en loonroof. Met een beroep op de crisis wil het havenbedrijf GHB (vergelijkbaar met de vroegere SHB in Nederland) tientallen havenwerkers ontslaan en hun arbeidsvoorwaarden verslechteren. Bovendien accepteren ze niet dat de werkers in de loodsen niet meer volgens de oude CAO betaald worden, maar veel minder, tot zelfs maar acht euro per uur. Het actiecomité *"Wij zijn de GHB"* heeft contacten gelegd met collega's in andere havens, zoals met de havenwerkers van MTL in het Ierse Dublin die nog steeds staken tegen loonroof en ontslagen. Solidariteit betonen aan de collega's in Duitsland kan via hun website <http://www.wirsindderghb.de>

Havenwerkers en bewoners tegen privatisering

In Manila (hoofdstad van de Filippijnen), voeren havenwer-

kers uit de noordelijke haven en omwonenden samen actie tegen verkoop van de haven aan First Pacific Company uit Hong Kong. De havenwerkers verwachten dat FPC mensen gaat ontslaan – de omwonenden dat het bedrijf een deel van hun huizen zal slopen om de haven uit te breiden.

Griekse havenwerkers onderbreken staking tot 2 november

Havenwerkers in het Griekse Piraeus hebben hun staking, die al 17 dagen duurt, onderbroken om de nieuwe regering de kans te geven andere afspraken te maken met COSCO. De vorige regering had het havenbedrijf aan dit Chinese concern verkocht en COSCO zou 1 oktober de leiding overnemen. De havenwerkers gingen toen in staking, omdat zij geen garanties hadden over hun baan en arbeidsvoorwaarden. Zij geven nu de nieuw aangestelde regering de kans om in nieuwe onderhandelingen met COSCO hierover afspraken te maken en opnieuw over de aan COSCO toegekende belastingvoordelen te onderhandelen. Als de onderhandelingen niet het gewenste resultaat hebben, wordt de staking op 2 november weer hervat.

naamd op voor het handhaven van de AOW-leeftijd. Zijn reactie op het slechte compromis dat het FNV-bestuur bereid was te sluiten is: *“De vakbeweging heeft hiermee haar ziel aan de duivel verkocht. Zij geven rechten weg, wij knokken voor een AOW-leeftijd van 65”*.

Vakbondsleden hebben het recht en de plicht om het FNV-bestuur te bekritisieren, omdat deze reformisten bereid zijn de verhoging van de AOW-leeftijd (met mitsen en maren) toe te laten. Op de dagorde staat nu mobiliseren voor behoud en verlaging van de AOW-leeftijd. Wilders wil alleen maar hetzen tegen ‘de vakbeweging’. Zo wil hij werkende mensen opzetten tegen hun eigen organisaties, waarmee zij zich kunnen verdedigen tegen de sociale afbraakplannen van de grote ondernemers en hun regering. De PVV *knokt* nergens voor. Provoceren en haat zaaien met hun gat op het pluche: dat is de dagelijkse praktijk.

Een vriend van de werkende bevolking zal hij nooit worden. Een paar voorbeelden zijn: de steun van de PVV aan het verder uitkleden van de WAO en de sociale zekerheid, zoals de afbraak van de ontslagbescherming. Wilders heeft vanaf 1994 als VVD-er meegewerkt aan de uitverkoop van publieke diensten. Hij wil het minimuminkomen afschaffen en de arbeids-

markt nog verder flexibiliseren. Wilders is vakbondsvijandig en tegen het algemeen verbindend verklaren van CAO’s. De PVV is tegen gelijk loon voor gelijk werk. Wilders wil belastingverlaging voor de rijken, onder meer door het invoeren van de vlak-taks.

Eenheid tegen afwenteling crisislasten

Het is crisis en de regering en monopolies proberen de lasten van de crisis, die ze zelf hebben veroorzaakt, op de gewone mensen af te wentelen. Daarvoor schuwen ze geen enkel middel om de arbeidersklasse te intimideren, te verdelen en te verzwakken. Maar arbeiders weten uit ervaring dat je samen sterk staat – op de werkvloer, maar ook op Malieveld of Museumplein. Daarom is het noodzakelijk om niet de verdeeldheid, maar de aaneensluiting te bevorderen – van Nederlander, buitenlander, jong en oud, in de strijd voor alles dat van waarde is. Ook internationaal sluiten werkende mensen zich steeds meer aaneen. Pensioen op 60 jaar, vaste banen, betaalbare woningen, gratis gezondheidszorg en openbaar vervoer. Op kosten van de grote monopolieconcerns. Hiervoor is organisatie nodig. In vakbonden, in de buurt, in jongeren en vrouwenorganisaties, in de Rode Morgen.

beidstijdverkorting is de manier om in de crisis werkgelegenheid te verdedigen. En om de productiviteitsstijging voor maatschappelijke vooruitgang te gebruiken:

- **30 uren werkweek met behoud van loon!**
- **Pensioen met 60 jaar!**

Er is nog een andere praktische kant. Sommige collega's denken dat de kwestie kan worden opgelost door zich te richten tegen ‘concurrenten’. Wie zijn dat? Stagiaires, Polen, niet erkende derden enzovoorts. De bedrijven gebruiken al jarenlang de methode van verdeel-en-heers om havenarbeiders tot concurrenten van elkaar te maken: oproepkrachten, uitzendkrachten, vaste krachten, tijdelijke krachten, verschillen in loon, werken met behoud van uitkering – verschillen in rechten op elk vlak. Die concurrentie is in het voordeel van de bedrijven. Het is de bedoeling van de havenconcerns om het havenwerk helemaal op basis van de concurrentie tussen havenarbeiders te baseren. Zo kan een jongere geen toekomst opbouwen en vliegen de ouderen er uit.

Om samen sterk te staan, voor een toekomst voor de jongeren,

om de baas geen vrij spel te geven:

- **Vaste banen in de haven!**
- **Gelijk loon voor gelijk werk!**

De organisatorische kant: machtsvorming over de grenzen van het bedrijf heen

Veel collega's zeggen: *“dat zijn mooie ideeën, ik ben er helemaal voor, maar dat gaat de baas nooit geven”*. Dat is helemaal waar. De baas gaat dat nooit geven. Het enige wat de baas vrijwillig geeft, is ontslag en loonsverlaging. Omdat de belangen van arbeiders en kapitalisten lijnrecht tegenover elkaar staan, is het een kwestie van machtsvorming. En in de crisis is de macht van de arbeiders per afzonderlijk bedrijf niet sterk genoeg. Wat nodig is, is solidariteit en coördinering van de strijd – samen met de arbeiders op andere bedrijven. Als de havenarbeiders de handen ineen slaan, dan is de weg open om het inwilligen van al die mooie eisen af te dwingen.

Laat de monopoliebedrijven opdraaien voor de kosten van *hún* crisis!

2^e Internationale Havenwerkersbijeenkomst

Op **7 en 8 november** komen havenwerkers uit onder andere **Hamburg en Bremen** op bezoek in Rotterdam voor de **2^e Internationale Havenwerkersbijeenkomst**. De bedoeling is ervaringen uit te wisselen en van elkaar leren. Bovendien zijn de contacten en afspraken belangrijk in het coördineren van de gezamenlijke strijd en internationale solidariteit. Vorig jaar zijn we met een groep uit Rotterdam in Hamburg geweest, nu komen zij naar ons toe. Zaterdagmiddag wordt met de collega's een rondvaart door de haven gemaakt. Zondagochtend wordt de laatste informatie over de ontwikkelingen in Hamburg en Rotterdam uitgewisseld en daarna volgt discussie over de ervaringen en afspraken over

wederzijdse ondersteuning. Een volgende internationale bijeenkomst kan worden afgesproken, waar meer collega's uit meer internationale havens bij elkaar komen om te overleggen en elkaar daadwerkelijk in hun strijd te ondersteunen.

Iedereen is welkom, wie mee wil helpen bij de voorbereiding of mee wil werken aan het programma is hartelijk welkom. Mail of bel even, of geef je op bij de uitdeler van De Volle Lading.

Rondvaart zaterdag 7-11:
15.30 uur vanuit
de Leuvehaven Rotterdam

**Ervaringsuitwisseling
zondag 8 november:**
Aanvang 10.00 uur –
Leuvehaven 50 te Rotterdam

Ingezonden brief: 'Bedankt mensen'

De kantonrechter besloot vorige maand dat RST Frans van Lingen niet mocht ontslaan. Frans vroeg De Volle Lading om de volgende brief te plaatsen:
"Hierbij wil ik de havenwerkers bedanken die mij 8 september gesteund hebben bij de rechts-

zaak over mijn ontslag. Er waren mensen van Uniport, RST, EECV en oud-SHB-ers. Jullie hebben mij meegeholpen met winnen door saamhorigheid. Mekaar steunen, voor elkaar opkomen zo kan je ergens komen en dit hebben jullie zeker laten zien. Bedankt mensen, toppertje."

Frans van Lingen

PVV: stemming maken op het pluche

Door de jacht op winst en de concurrentiestrijd van de monopolies is opnieuw een crisis veroorzaakt van ongekeerde omvang. Een crisis die alles meesleurt wat voor de werkende mensen van waarde is – arbeidsplaatsen worden vernietigd, openbare voorzieningen verder afgebroken. De regering herverdeelt een steeds groter deel van het nationaal inkomen ten gunste van de monopoliebedrijven. Voor de gewone mensen staan ongekeerde bezuinigen op stapel. 35 Miljard wil de regering wegstrepen, bovenop de al gepleegde afbraak van openbare voorzieningen, van de rechten op een fatsoenlijk inkomen bij ziekte, werkloosheid en arbeidsongeschiktheid, een betaalbare ziektekostenverzekering, betaalbare huizen, betaalbaar openbaar vervoer en wat ze nog meer kunnen verzinnen. Dat is met verkiezingspraatjes niet meer weg te poetsen. Dat weten ook de heersers. Met elke maatregel halen ze zich de woede van de mensen op de hals. Daarom is het voor hen van het grootste belang om de arbeidersbeweging te verdelen en te verzwakken. Eén van hun methoden is de

PVV van Wilders op te pompen tot een mediahype. De media doen alsof hij tekeer gaat tegen de gevestigde orde, maar in werkelijkheid verdedigt hij de belangen van de grote kapitalisten. Hij gaat tekeer tegen buitenlanders en tegen van alles en nog wat. Iedere oprisping van Wilders wordt breed uitgemeten in de media. Dat kan maar een ding betekenen: hij dient een bepaald doel van de heersende klasse en wordt door hen dankbaar gebruikt – volgens het principe van verdeel en heers.

Dictatoriaal clubje

De PVV is een dictatoriaal clubje. De PVV heeft twee leden: Wilders en de stichting waarvan Wilders bestuurder is. Hij verbindt zich met relschoppers en extreem rechtse figuren. De PVV haalt zijn geld uit businessclubs. De overige geldschietters zijn geheim.

Zijn internationale vrienden zijn rechts en extreem-rechts, zoals de Israëlische regering, fascistische partijen zoals het Franse Front National van Le Pen en het Hongaarse Jobbik, met een eigen milite in bruine uniformen. Wilders komt nu zoge-